

opusdei.org

Prelát: Nevedomých vyučovať a pochybujúcim dobre radiť

V tejto audionahrávke ponúka biskup Javier Echevarría zamyslenie nad dvomi skutkami duchovného milosrdenstva.

08.08.2016

Predchádzajúce nahrávky z tejto série:

1. Prelát hovorí o skutkoch milosrdenstva (úvod)
2. Návšteva a starostlivosť o chorých
3. Hladných kŕmiť, smädných napájať
4. Nahých odievať, väzňov navštevovať
5. Ujať sa bezdomovcov
6. Mŕtvych pochovávať

Preklad audionahrávky Preláta.

Jedenástminútová nahrávka v španielčine tu.

.....

Z duchovných skutkov milosrdenstva sa dnes zamyslíme nad prvými dvomi: *nevedomých vyučovať a poskytnúť dobrú radu tým, ktorí to*

potrebujú. Vyučovať druhých je jedným z najkrajších skutkov, aké môžeme urobiť. Napríklad práca matiek pri výchove svojich detí. Akú len veľkú trpezlivosť, radosť a veľkodušnosť preukazujú, keď venujú pozornosť svojim deťom, aby im pomáhali dospieť do ľudskej i nadprirodzenej zrelosti! Ako povedal pápež František: „Matka predovšetkým učí správnu cestu života a vedie svoje deti. Ona sama sa to neučí z kníh, ale z vlastného srdca.“

Tu by som chcel dodať, že aj otec sa musí učiť každý deň, s úprimným srdcom, ako byť dobrý manžel, dobrý otec, robiť všetky každodenné veci – tak ako aj jeho manželka – aby zabezpečoval a roznecoval láskavú atmosféru domova. Srdce – toto je tajomstvo skutkov milosrdenstva, do ktorých patrí aj vôľa a rodia sa z dobročinnnej lásky, Božej lásky, ktorá

sa môže dotýkať iných ľudí
prostredníctvom teba a mňa.

V Evanjeliu počúvame, ako Kristus odpovedá tým, ktorí ho prišli zajať v záhrade na Olivovej hore: „Každý deň som učil v chráme.“ A naozaj, jeho verejný život pozostával hlavne z vyučovania cesty Božích detí, keď prinášal svetlo pre rozum, a otváral cestu pre prístup k Bohu Otcovi, s pomocou Tešiteľa.

Takisto jeho silné slová v kázni na Hore blahoslavenstiev, jeho podobenstvá opisujúce Božie kráľovstvo a jeho rozhovory s rôznymi ľuďmi, naďalej v nás vzbudzujú úžas a bázeň: sú to situácie, v ktorých Učiteľ ponúka každému – aj nám v súčasnosti – rôzne spôsoby ako nasledovať cestu spásy. Preto ako poznamenal pápež: ak chceme byť schopní milosrdenstva, musíme byť predovšetkým ochotní počúvať Božie

Slovo. Znamená to znovu objaviť hodnotu ticha, aby sme mohli rozjímať nad Slovom, ktoré k nám prichádza.“

Byť dobrým učiteľom, správne vedieť iným poradiť, dokáže jedine človek, ktorý je vždy ochotný sa ďalej učiť. My všetci by sme sa mali s poddajnosťou otvoriť voči Učiteľovej náuke, ak chceme naozaj a úprimne pomôcť iným. Preto čítanie Evanjelia, pozorné a so sústredenosťou (zvyk, ktorý vás vyzývam praktizovať každý deň, čítať pokojne, sústredene, zvažovať, čo nám Boh hovorí) nás robí citlivejšími pre zakúšanie milosrdenstva nášho nebeského Otca a tak nám umožňuje prijať vnuknutia Ducha Svätého. A potom, keď máme niekomu pomôcť, dať mu radu, okamžite si sami položíme otázku: čo by teraz urobil Kristus? A podľa toho budeme konať.

Pri mnohých príležitostiach (pri všetkých!), náš dobrý príklad bude tiež najlepším spôsobom, ako pomôcť iným. Sv. Josemaría nám pripomína v *Brázde*: „Ježiš najskôr konal, a potom vyučoval. Ty a ja musíme svedčiť svojím príkladom, pretože nemôžeme viesť dvojité život. Nemôžeme kázať to, čo nepraktizujeme. Inými slovami musíme učiť to, čo sa aspoň snažíme uvádzať do praxe.“ A naozaj, náš boj, naša vlastná túžba po obrátení, budú vzpruhou pre druhých, keď si povšimnú úsilie, s akým sa snažíme žiť kresťanskú vernosť. Ak im chceme pomôcť, musíme byť osobne nároční na samých seba.

Na druhej strane dať príhodnú a užitočnú radu predstavuje úkon veľkodušnosti, lebo si to vyžaduje odsunúť vlastné ego, vložiť sa do situácie iných, snažiť sa ich lepšie pochopiť, vždy brať do úvahy ich osobné okolnosti, aby sme im mohli

dať tú najlepšiu radu. Táto rada bude vždy vychádzať z priateľstva a často bude v nej nadprirodzený tón, pretože práve takto môžeme pomôcť iným vidieť veci v širšej perspektíve, ktorá zahrňa aj Božie veci.

Tieto skutky milosrdenstva by nás mali pobádať k tomu, aby sme veľkodušne ukazovali iným cestu, ktorá vedie ku Kristovi. Sv. Josemaría povedal, že „pre kresťana je apoštolát ako dýchanie. Božie dieťa nemôže žiť bez tejto nadprirodzenej životnej sily. Naša starostlivosť o duše je odpoveďou na príkaz lásky, ktorý vyslovil náš Pán, keď nás poslal ako svojich svedkov do celého sveta.“

Mnohí ľudia, možno bez toho, aby si to uvedomovali, čakajú na niekoho, kto ich zoznámi s Kristom. Skutočné šťastie nemožno nájsť bez Neho! Snáď nám milosti z tohto Roka milosrdenstva pomôžu prekonať prekážky, ktoré nám možno niekedy

bránia správať sa apoštolsky: ľudské ohľady, lenivosť, alebo jednoducho predstava, že tá úloha je neuskutočniteľná. Napriek tomuto, pozývajte tých, ktorých stretávame v našom každodennom živote, aby sa zahľadeli na tvár nášho Pána. Dajme im spoznávať jeho učenie (na tom trvám) v našom vlastnom živote, vysvetľujme učenie Cirkvi, keď je to potrebné, a samozrejme, vždy sa správajte spôsobom zodpovedajúcim našej viere. Tak ukážeme iným ľuďom, že žiť v súlade s Evanjeliom je prítiažlivé.

A znovu chcem citovať svätého Josemaríu: „Musíme sa správať takým spôsobom, že keď sa s nami iní ľudia stretnú, budú môcť povedať: tento človek je kresťan, pretože nemá v sebe nenávisť, pretože je ochotný chápať iných, pretože nie je fanatik, pretože je ochotný obetovať sa, pretože sa prejavuje ako človek pokoja, pretože vie, ako milovať.“

Práve takto vždy konal zakladateľ Opus Dei. Jeho život bol predovšetkým o tom, že iným odovzdával ducha, ktorého dostal od Boha. Som svedkom jeho horlivosti, ktorou nám chcel ukázať jasne, aj v tých najmenších detailoch, ako nasledovať Krista posväcovaním bežného života. Robil tak s materinským i otcovským srdcom, využíval pritom malé udalosti každého dňa, inšpiroval nás svojím príkladom, pripomínal nám to trpezlivo a niekedy dôrazne, tak často, ako to bolo treba.

Navrhujem, aby ste si v tomto Roku milosrdenstva prečítali jeden zo životopisov sv. Josemaríu, aj keď ste ich už čítali. Jeho učenie pochádza priamo z Evanjelia a zahrňuje, ako povedal náš Pán, „veci staré i nové“, a môže nám vždy poskytnúť nový impulz v našom duchovnom živote. Pri čítaní týchto životopisov alebo jeho prác, nám náš Pán pomôže

objaviť nádherné a príťažlivé aspekty kresťanského ducha pre naše osobné konanie, ktoré potom môžeme ponúknuť aj iným.

Sv. Josemaría definoval Opus Dei ako „dejiny Božích milosrdenstiev“, pretože vždy zakúšal nevýslovnú blízkosť Boha, keď sa snažil premeniť Božiu vôľu na realitu. Vďaka Bohu sa tieto dejiny neskončili, ale pokračujú v práci mnohých mužov a žien, ktorí sa snažia nasledovať tento spôsob života, nasledovať Krista, vyberajúc si tú najnižšiu pozíciu, rolu služobníkov.

A naozaj, možnosť nachádzať Boha v záležitostiach každého dňa – nie je to nádherný prejav Božieho milosrdenstva? Nie je to prejavom osobitej Božej nežnosti, že môžeme s Ním spolupracovať na tomto veľkom dobrodružstve, prinášajúc plody Vykúpenia na všetky križovatky sveta naším každodenným životom?

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/nevedomych-vyucovat-a-
pochybujucim-dobre-radit/](https://opusdei.org/sk-sk/article/nevedomych-vyucovat-a-pochybujucim-dobre-radit/) (26.03.2025)